<u>בבית המשפט העליון</u>

בש"פ 5701/17

לפני:	כבוד השופט נ' סולברג
העוררת:	מדינת ישראל
	נ ג ד
המשיב:	ארז גלאם
	ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 13.7.2017 במ"ת 2036-06-17 שניתנה על ידי כבוד השופט נ' אבו טהה
תאריך הישיבה:	כ"ב בתמוז התשע"ז (16.7.2017)
בשם העוררת:	עו"ד מיכל רגב
בשם המשיב:	עו"ד ליאור גבאי-מרכס

<u>החלטה</u>

1. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (השופט נ' אבו טהה) מיום 13.7.2017 בתיק מ"ת 2036-06-17 שבה הורה על שחרור המשיב מבית המעצר ל"מעצר בית" בבית דודתו במושב שדה עוזיה, תחת פיקוחם לסירוגין של דודתו, אמו, אביו ואחיו; וכנגד הפקדה כספית, התחייבות עצמית וערבות צד ג'.

2. המשיב הואשם בהצתה; על-פי כתב האישום נפגש המשיב עם אדם שזהותו אינה ידועה, והסכים להצעתו להצית בית עסק בקומת קרקע של בית מגורים בן שלוש קומות באשקלון, תמורת סך של 4,000 ש"ח.

3. ביום 8.5.2017, באישון ליל (01:20) הגיע המשיב למקום ביחד עם אדם אחר, שזהותו אינה ידועה, כשהוא חבוש ב"קפוצ'ון" ומצויד במֵיכל בנזין ובמצת. המשיב בעט בדלת הכניסה האחורית של בית העסק עד אשר נפתחה, והשניים נכנסו פנימה.

המשיב שפך את תכולת המֵיכל והצית אש בתוככי בית העסק. מחמת כמות הבנזין הרבה, נוצר פיצוץ נפחי של אש בבית העסק. אש אחזה בבגדי המשיב ובגופו, והוא נמלט מן המקום כשגופו בוער, פשט את בגדיו הבוערים, חלץ את נעליו ונמלט כשעל גופו כוויות, והוא לבוש בתחתונים ובחולצה. האדם הנוסף נהדף אל חזית החנות, נפל ונמלט מן המקום. סורג שהיה בחזית החנות נעקר ממקומו ונהדף אל חזית הבנין. האש בערה בחנות, והתפשטה לעבר חנות סמוכה, לעבר חזית בנין המגורים, לובי הבנין, חדרי המדרגות ודירת מגורים בבנין. עשן סמיך היתמר בבנין כולו וחדר לדירות פנימה. דיירים התעוררו לשמע הפיצוץ ובשל העשן, והזעיקו את כוחות ההצלה. מכבי-האש השתלטו על האש, פרצו לחלק מן הדירות וחילצו דיירים שנלכדו בגלל האש והעשן. חלק מן הדיירים פונו מבתיהם עד להתפוגגות העשן; דיירים אחרים נפגעו משאיפת עשן ונזקקו לטיפול רפואי.

4. אין עוררין על קיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, ועל קיומה של עילת מעצר. תסקיר מעצר ותסקיר משלים הוגשו לבית המשפט המחוזי לשם בחינת אפשרות של חלופה למעצר. על-פי התסקיר – המשיב כבן 22, ללא עבר פלילי, נשוי, בהליכי גירושין, ואב לשלושה ילדים. שירות המבחן העריך כי מן המשיב נשקף סיכון ברמה גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק, וזאת בשים לב למאפייני אישיותו, ונטייתו לבדיקת גבולות, צורך בסיפוק מיידי, התחברות לחברה שולית, טשטוש ערכי, שימוש בסמים ועוד. שירות המבחן התרשם כי הוריו ואחיו של המשיב יתקשו להוות דמויות סמכותיות עבורו, לזהות מצבי סיכון ולמנוע פגיעה באחר. שירות המבחן המליץ על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. לימים נבדקה חלופת מעצר נוספת בתסקיר משלים, בבית דודתו של המשיב במושב שדה עוזיה. שירות המבחן התרשם כי הדודה מבינה את מהות הפיקוח, אך תתקשה לזהות מצבי סיכון מצדו של המשיב, ותתקשה לבצע את תפקיד הפיקוח ולעמוד בדרישותיו לאורך זמן. שירות המבחן שב והמליץ על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

5. חרף המלצתו השלילית של שירות המבחן, החליט בית המשפט המחוזי, אחרי חקירת הדודה, על שחרורו של המשיב בתנאים הנ"ל, זאת בעקבות הודאת המשיב במיוחס לו, הבעת חרטה, העדר עבר פלילי, התרשמות חיובית מן המפקחים וריחוק החלופה מסביבתו הטבעית.

6. בערעה טוענת העוררת כי המסוכנות הרבה הנלמדת מן המעשה המתואר לעיל, מחייבת מעצר עד תום ההליכים, כפי שגם המליץ שירות המבחן. דפוסי התנהלותו של המשיב באו לידי ביטוי גם בסירובו במהלך החקירה למסור את פרטי שותפיו; הוא

נטוע עמוק בעולם העברייני, המפקחים אינם מסוגלים לאיין את מסוכנותו; גישתם סלחנית, הם אינם מודעים לשימושו של המשיב בסמים, ולחבירתו לגורמים שוליים.

7. מנגד טענה באת כוח המשיב שמן הראוי להותיר את החלטת בית המשפט המחוזי על כנה. בית המשפט היה ער לשיקולים כולם, התרשם מהדודה, ומדובר בסופו של דבר באדם צעיר ללא עבר פלילי, שלמד לקח, הבין את חומרת מעשיו, רוצה לחזור לחיי משפחה תקינים ולא נשקפת ממנו עוד סכנה של ממש.

8. שקלתי בדבר, בטענות מזה ומזה, ודומני כי אין מנוס אלא לקבל את הערר. מי שמסוגל לכאורה למעשה שכזה, ביודעו על סכנת נפשות לרבים כתוצאה מן ההצתה, מעיד על עצמו ועל מסוכנותו כאלף עדים. תמורת 4,000 ש"ח עשה המשיב לכאורה את אשר עשה, סיכן בית על דייריו, בשנתם, ואיך אפשר לבטוח בו ולהאמין לו כי לא ישוב על מעשה מעין זה? על כך יש להוסיף את ההתרשמות של שירות המבחן שלא המליץ על שחרורו של המשיב, גם לא נמנע מהמלצה, אלא הביע המלצה מפורשת להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. התרשמותו של שירות המבחן מדברת בעד עצמה ולחובת המשיב. התסקירים מנומקים ומשכנעים. חבל על אדם צעיר שכזה, אב לילדים, שייאלץ לשהות במעצר, אבל המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו מכריעה את הכף.

9. החלטתי אפוא לקבל את הערר, לבטל את החלטת השחרור, ולהורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. הדעת נותנת על סמך מה שהובא לפני, שהמשפט לא יארך זמן רב.

ניתנה היום, כ"ה בתמוז התשע"ז (17.7.2017).

ש ו פ ט

העותק כפוף לשינויי עריכה וניסוח. 17057010_O02.doc שצ
מרכז מידע, טל' 077-2703333 ; אתר אינטרנט, www.court.gov.il